

Županova Micka

Pridobljeno iz Wikivira, dne 04. november 2020

Županova Micka
Anton Tomaž Linhart

Županova Micka je prva slovenska komedija, ki jo je [Anton Tomaž Linhart](#) napisal leta 1790. Komedija je napisana v dveh aktih. V prvem aktu je enajst nastopov, v drugem pa sedem.

Spisano:	Smihael
Izdano:	(COBISS)
Viri:	Slovensko leposlovje: Županova Micka To delo je v javni lasti , ker so avtorske pravice potekle. Po Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah (59. člen) trajajo avtorske pravice še 70 let po avtorjevi smrti.
Dovoljenje: 	Za anonimna in psevdonimna dela (kadar ni mogoče nedvoumno ugotoviti avtorja) trajajo 70 let po zakoniti objavi dela (61. člen).
Stopnja obdelave: 	To besedilo je pregledalo več urednikov in je brez tipkarskih in slogovnih napak.
Izvozi v formatu:	 epub mobi pdf rtf txt

Osebe: *(po originalu)*

- **Tulpenheim**, en žlahtni^[1] gospod
- **Šternfeldovka**, ena mlada bogata vdova
- **Monkof**, Tulpenheimov perjatelj
- **Jaka**, župan
- **Micka**, njegova hčer
- **Anže**, Micken ženem^[2]
- **Glažek**, en šribar^[3]

Vsebina:

- [Prvi akt](#)
- [Drugi akt](#)

1. ↑ plemeniti
2. ↑ ženin
3. ↑ pisar

Glej tudi članek v [Wikipediji](#):
[Županova Micka](#)

Prيرهjeno za Wikivir po <http://www.ijs.si/lit/linhart.html>

Dovoljenje:

To delo je v **javni lasti**, ker so avtorske pravice potekle.

Po [Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah](#) (59. člen) trajajo avtorske pravice še 70 let po avtorjevi smrti.

Za anonimna in psevdonimna dela (kadar ni mogoče nedvoumno ugotoviti avtorja) trajajo 70 let po zakoniti objavi dela (61. člen).

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

Pervi nastop

Dvoriše pred županovo hišo; doli na uni plati se začne en boršt, na ti drugi plati je póle inu se deleč vidi

Jaka, Micka

Jaka: Ljubezniva Micka, povej mi vendar, zakaj Anžéta nočeš? Ali ni on en lepi, zali fant? Ali nima lepo hišo, lepe njive; živinco pak tako, de se enimu srce smeja, kader jo videm?

Micka: Oča, povejte meni, zakaj vi kislú vinu radi ne pijete?

Jaka: Šema! Zato, ker mi ne duší!

Micka: Prov! Jest tudi Anžeta nočem, zato ker mi ne dopade^[1].

Jaka: Ti šentanu^[2] dekle, zdej si me plačala. Ampak čakej, zdej jest tebe prašam, zakaj tebi Anže ne dopade?

Micka: Zato, ker mi ne dopade.

Jaka: Imaš spet prov. Dekle, ti imaš več pameti koker tvoj oča. No, jest te ne bom več prašal; pak vunder^[3], Micka, Anže je le en zali fant! Micka, stúri^[4] meni to veselje inu vzemi ga!

Micka: Kir^[5] mi pak ne dopade.

Jaka: Tok stúri de ti bo dopadel!

Micka: Koku bom to sturila?

Jaka: Lohka, če le hočeš.

Micka: De bi le Anže tak hrust ne bil - on je toku grób.

Jaka: Kaj! Grób? Kaj ti je sturil? Govôri, Micka - de te vunder! Grób, praviš?

Micka: Ja, prov grób je. On me per plesi okol pasa prime, de mi vse rebra pokajo inu kader nárezen gremo, me toku stisne, de dolgu dolgu ne morem persta^[6] ganiti.

Jaka: Dekle, meni se vse zdi, de on to z lubezni sturi.

Micka: On mi nikdar nič lepiga ne pove.

Jaka: Koku to meniš?

Micka: No - on mi nikdar ne reče, de na mojih licah rožce cvetó.

Jaka: Rožce?

Micka: De Kupído v mojih očeh sedi inu v njega strela.

Jaka: Micka! *Se čudi.*

Micka: De je moj obraz toku jasn koker nebú, moj žvot^[7] toku raven koker ena smreka.

Jaka: Micka!

Micka: De je moje petje toku lepu koker od ene tičece^[8]. Od tega on meni nikoli nič ne pove, koku ga bom jest tedej lubila?

Jaka: Micka, aku bi jest ne vedel, de si pametna, bi te zdej za noro deržal. Zlodej me vzemi, če sim jest tvoji ranci^[9] materi kaj takiga povedal, inu vunder sim jo lubil. Pak kaj se vže v tridesejtih lejtih ni prebernilu^[10]! Morebiti je tudi v lubezni ena nova šega^[11] gori prišla. No, ti moreš bol vedít koker jest. Vunder, Micka, ti bi meni enu veliku veselje sturila, ke bi Anžéta vzela. Pole^[12], moji lasje vže sivi ratujejo^[13]! Kdu

vej, koku dolgu bom še živel. Jest bi tebe rad preskerbleno vidil. Pak sej si pametna - ti boš vže vedela, kaj imaš sturiti. Pak vunder, Anže je le en zali fant. Jest bom en malu na póle stopil; sonce bo skorej doli. Pernesi tačas en glaz^[14] vina gori!

Micka: Vže prov, oča.

Jaka: Tjistiga per zidi. *Gré.*

Micka: Vže vej. *Gleda za njim.*

Drugi nastop

Micka sama

Micka: Sej bi jest Anžéta rada lubila, de bi le mogla. *Pervleče en perstan iz nederja inu ga zalubleno ogleduje.* Zakaj sim se pak v tebe lohka zalubila, lubeznivi Schönheim? Tukej ni treba, de bi moj oča rekal: "Lubi ga, Micka, vzemi ga! Micka, vzemi ga; pole, moji lasje vže sivi ratujejo!" - Dones, lubeznivi oča, še dones, inu ke bi moglu biti, zdej per tej priči. Pak si tudi druge sorte^[15] fanteč: lep, bogat inu še zraven en žlahten^[16] gospod. Inu jest bom tudi žlahtna gospa! Kok bo tu lepu slišat! Anžétova žena! Fej! Kaj, jest Anžétova žena bi ôtla^[17] biti? Fej! O lubeznivi Schönheim, kje toku dolgu ostaneš! Boš prišal^[18], moj Schönheim? Boš prišal?

Treki nastop

Štrenfeldovka zraven te poprejšne (*Micke* - op. ur.)

Štrenfeldovka: Ta je tedej tjista hiša. — Enu dekle tukej? — Morebiti je raven županova Micka — Koku je zamišlena! *Stopi počasi za Micko, zagleda perstan, z zalubleno jezo.*

Micka: Ob osmih boš prišal? Ob osmih? — Ti si sicer oblubil. — Če besedo ne deržiš. — Sonce bo skorej doli. — *Okoli pogleda, zagleda Štrenfeldovko, zavpije inu pusti perstan pasti.*

Štrenfeldovka: *perstan hitru pobere:* Lubka^[19], kaj si se ustrašla? — Sej bo prišal, ob osmih bo prišal. — Ovbe^[20], kaj je to za en lep perstan! *Na strani.* O ti goluf nesramni!

Micka: Naj mi ga dajo! Kaj jim am gré^[21]?

Štrenfeldovka: zase: Raven ta je — moj perstan! Nesrečni človek! — Tukej je moje ime.

Micka: Nazaj naj mi ga dajo!

Štrenfeldovka: Tvoj lubiček, kajne?

Micka: Moj lubiček, ja. — Jest óčem perstan imeti.

Štrenfeldovka: Če mi poveš, koku se imenuje.

Micka: Schönheim.

Štrenfeldovka: zase Schönheim! Tok je svoje ime zatajil! *K Micki*. Tu je enu lepu ime. — Al je zares toku lep, koker ime kaže?

Micka: To se ve, de je lep — Naj mi dajo perstan nazaj!

Štrenfeldovka: Ti si prov nevošliva. — Pústi mi ga en malu gledat! — Kok se lepu sveti! — Inu ta lepi gospod, kateri je tebi ta perstan dal, tebe lubi?

Micka: Al menijo, de ne?

Štrenfeldovka: Inu ti ga tudi lubiš?

Micka: Al imajo morebiti kaj čez to?

Štrenfeldovka: Inu on te bo vzel?

Micka: Kaj imajo oni^[22] prašat? — Naj mi dajo perstan, pravim jest!

Štrenfeldovka: Dala ti ga bom. — Še nekaj te morem prašat. —

Micka: Kaj pak neki še?

Štrenfeldovka: Vzel te bo, praviš?

Micka: Bo me, ja — Potler bom jest tudi žlahtna gospa, koker so oní — Bom lepe gvante^[23] nosila koker gospoda doli v Lublani — še lepši, koker so njih.

Štrenfeldovka: *zase:* Ubogu dekle! Kok se mi smili! — Še bom to nedolžnost lohka rešila — *K Micki.* Ima ta gospod eno dobro službo? Al je bogat?

Micka: To se vej, de; sej je en žlahtni gospod.

Štrenfeldovka: Inu kdaj bo tedaj poroka?

Micka: Koker hitru bo njegov stric umerl. — Pak naj mi dajo perstan!

Štrenfeldovka: Tukej je, lubka. *Zase.* O zapelivc gerdi! — *Se joka.*

Micka: Zakaj se jokajo? Kaj jim je?

Štrenfeldovka: *Micko objame:* Lubka moja, Bogu se zahvali, de sim jest prišla. Ti se v eni veliki nevarnosti znajdeš.

Micka: Ježuš, Marija! V kaj za eni nevarnosti?

Štrenfeldovka: Tvoj lubi je en goluf.

Micka: Schönheim en goluf? Oní, oní morejo ena golfica^[24] biti, kir to pravijo.

Štrenfeldovka: On je en goluf, pravim jest! On se ne imenuje Schönheim.

Micka: To ni mogoče! — Naj me pusté! — Kaj se iz mene norca delajo?

Štrenfeldovka: On je vže eni drugi oblublen^[25].

Micka: To morejo meni skazat^[26]!

Štrenfeldovka: *en perstan iz persta zleče:* Poglej ta perstan inu poglej tvojga — al nista oba glih? Vidiš, tega, ke ti imaš, sim jest njemu dala inu tega je Tulpenheim, to je njegovu pravu ime, meni dal. — To je moje ime inu to je njegovu.

Micka: Tok oni so tjista gospa.

Štrenfeldovka: Ja, jest sim, vidiš, srota, inu ta tvoj zapelivic je moj oblubljeni ženeni!

Micka: *se ustraši.*

Štrenfeldovka: Nikar se ne ustraši! — Medve ga óčeva plačat — on je obe golfal!

Micka: Oní še ne vedo vse. Dones ob osmih ima ta gerdež^[27] še z enim drugim inu z enim šribarjam^[28] priti de bodo ženitnu pismu gori postavili^[29], inu v treh dneh ima poroka biti.

Štrenfeldovka: Naj le pride! — Medve ga boma perjele, de mo bode lušt^[30] prešal^[31], nedolžne dekleta zapeluvati!

Micka: Tukej imajo njegov perstan. — Mene golfati! Inu jest sim ga toku groznu lubila —

Štrenfeldovka: Ali vej tvoj oča od tvoje lubezni?

Micka: Nič ne vedo! Ta goluf mi je prepovedal njim kaj povedat. Sej bi oča tudi pustili ne bili.

Štrenfeldovka: Pejmo proč tukej! Pelji me noter v hišo! Se moremo kaj pogovorit, koku ga bomo plačale.

Micka: Iz serca rada — Le tiga gerdeža naj mi iz glava spravijo!

Štrenfeldovka: Osem bo skorej — pejva!

Micka: Mene golfati! O ti nesramnež gerdi! *Gré s Šternfeldovko.*

Četerti nastop

Jaka inu Anže

Jaka: Pregrob si. Rebra jej pokajo, kader jo per plesi okol pasa primeš.

Anže: I, kaj jest morem, de jo štmam^[32]!

Jaka: Nič lepiga jej ne vejš povedat. Koker postavim, ke bi ti hotel reči, de je lepa, tok reci, de je taka koker ena roža ---

Anže: Kaj?

Jaka: Nje žvot moreš eni smreki perglihat^[33] ---

Anže: Ho-ho!

Jaka: Kader nje oči hočeš hvalit, toku reci, de eden noter sedi, kateri vun strela.

Anže: Oča, ona bo rekla, de sim obnôril^[34] ---

Jaka: Anže, jest ti povem, mojo dekle ima več pameti koker midva oba vkup^[35]. ---
Ona vže vej, koku more biti. --- Toku ti zalubljeni ludje v Lublani med sabo govoré ---

Anže: Naj pak bo --- bom vidil, koku se bom zvunej navadil. --- Ampak jest vam povem, oča, mene bo smeh silil. --- Ta reč gre vse bol od serca, kader jest rečem:
"Dekle, ti meni dopadeš --- jest te štмам, de bi te ugriznel --" Šentej^[36], oča tjistokrat mi serce prov poskakuje!

Jaka: Prov imaš! --- Ampak toku je le lublanska navada. Mojo dekle more vže vedit --
-

Anže: Naj bo! --- Bomo vidili, koku se bo ta norčija obnesla ---

Jaka: Prov! --- Pridi z mano, bomo kaj goričuváli^[37]; sim pustil en bokal^[38] vina gori pernesti.

Anže: Bom zdej prišal, oča --- Bom le še pogledal, če so moji hlapci inu moje keršence^[39] vže delapust^[40] naredile.

Jaka: Pak skorej pridi! *Gré v hišo.*

Anže: Kmalu. *Doli gredeoč. Šentani norci lublanski!*

Peti nastop

Tulpenheim, Monkof

Tulpenhelm: Tok se je res vun pelala?

Monkof: Res, bratec, eno uro pred tabo. Jest sim jo vidil, meni verjami. Skuzi vertne vrata je šla vun inu tam je v kočijo sedla.

Tulpenhelm: Kam je neki šla?

Monkof: Preke Lublani! — Morebiti k tvojimu stricu.

Tulpenhelm: Ke bi bla pač zvedila — To bi bil vrag.

Monkof: Kaj ti noter pade!^[41] — Saj jej nisi povedal?

Tulpenhelm: Če je pak Glažek vun zbrodil^[42]?

Monkof: Za tega ti jest dober stojim^[43].

Tulpenhelm: Si ga perpelal?

Monkof: Je vže tukej; pak je v oštariji^[44] doli stopil. Bo kmalu prišal.

Tulpenhelm: Kaj je za en mož vunder?

Monkof: Bratec, tak je, vidiš, koker si ga le vošit^[45] moreš — Zrel za obesit — Sicer je na kmetih per teh grašinah doktaril^[46], ampak ene lejta sem so mo prepovedali. Zdej pak na tihim kmete podpihuje inu te suplíke^[47] maže. Ni davnu tega, kar so ga na grad djali^[48]. De mo le dnar pokažeš, ti bo sturil, kar boš hotel.

Tulpenhelm: Zna pak tudi molčat?

Monkof: Koker zid.

Tulpenhelm: Jest bi ne hotel, de bi ta reč vun prišla^[49].

Monkof: Bog obári! Al bi mestni gospodje gerdu gledali!

Tulpenhelm: Kaj je sturiti? — Na drugo vižo^[50] jo ni mogoče dobiti — Jest sim jej vže vse sorte ponujal, oblubil, z lepimi besedami okoli nje hodil, pak jej ni mogoče blizu priti.

Monkof: Če je pak toku, tok ni drugači — sila kola lomi^[51].

Tulpenhelm: De le moja vdova nič ne zvej! Ti vejš, de sim s tabo vred en sromak^[52]. Če jo dobim, bova dobru stala^[53]; me zastopiš?

Monkof: Prov imaš! Kdu bi si sicer ta križ na glavo natepel? — Tukej je le Glažek —

Šesti nastop

Glažek inu ti poprejšni

Glažek: Pohlevni služabnik!

Tulpenheim: Dober večer, Glažek!

Glažek: Jest sim ga en poliček serknil, de se je duša pervezala, vidijo; zdej naj pak z mano zašafajo^[54].

Monkof: Al niso tudi vejst zapili?

Glažek: Lubiček, vejst inu doktorstvu^[55] se nič kaj ne glihata.

Tulpenheim: Tok se bomo mi terjé tedej bol glihali.

Glažek: Posebna čast!

Tulpenheim: Al vže vedó vse?

Glažek: Vže vejm, lubiček! — Monkof so mi vse natanku povedali. Eno reč bom pohlevnu prosil: de me per mojmu imenu ne bodo klicali, kader bo kdo zraven. Jest vejm, zakaj; vidijo, vsaki človek ima svoje sovražnike — Lublanski gospodje so mi en malu folš^[56] zavolo moje vučenosti^[57]. Me zastopijo?

Tulpenheim: Nič naj se ne bojé! — Tiho! Eden pride — Bratec, ti se tukej doli skrij, v te ulice! — *H Glažku*. Oni pak kje v pšenico. — Bi ne blo dobru, ke bi nas kdo tukej vkup najdel —

Glažek: O joj, moja baróka^[58]! —

Tulpenheim: Se bo vže zupet popravila. — **Monkof inu Glažek:** *Gresta vsaki na eni plati doli.*

Sedmi nastop

Tulpenheim sam

Tulpenheim: Dekle, skorej boš v mojih pesteh! — Ob osmih sim jej oblubil priti. — Zdej je vže skorej devet! — Per vsim tim meni nič ni kaj dobru per sercu. Če Šternfeldovka zvej, tok je moja reč per kraji, tok bo zlóde^[59] to bogato vdovo inu še na verh Micko vzel — Micko bi še pozabil, ampak bogate vdove se ne poberajo na cesti.

Osmi nastop

Micka na okni inu Tulpenheim

Tulpenheim: Micka! — Micka! —

Micka: Schönheim!

Tulpenheim: Lubezniva Micka!

Micka: So vsi vkup?

Tulpenheim: Vsi, lubca!

Micka: V eni uri naj se tam na prélazi^[60] znajdejo; jest jih bom na vert noter pustila, kader bodo vže oča spali.

Tulpenheim: Oh, Micka! — Koku težku bom jest to srečno uro dočakal! Moje serce bo zgorelu od prevelike žele —

Micka: Kaj me res toku močnu ljubijo?

Tulpenheim: Jest bom še od lubezni obnôril —

Micka: Oni so vže gvišnu^[61] lublanske punce tudi štmali —

Tulpenheim: Jest? — En kamen ratej^[62], če sim kedaj katero drugo štmal koker tebe!

Micka: Naj si nikar ne zakónejo! Bi bilu škoda, ke bi en tak zali gospod kamen ratal — Je vže njih stric umerl?

Tulpenheim: Ne bo več dolgu vlekkel, zdej ima vže šest dohtarjov okoli sebe —

Micka: Tiho! Oča me kličejo — Se bomo vidili, Schönheim!

Tulpenheim: Bog te obári, angelček!

Deveti nastop

Monkof nazaj pride

Monkof: Bratec, če tvojga zdihvanja ne bo skorej konc, ti bom damú zdirjal!

Tulpenheim: Ne bodi norc! Ti bi meni pravo berso^[63] napravil — Jest sim z dekletom govoril; v eni uri se imava tam na prélazi znajti —

Monkof: Mene zebe, de se ves tresem. Nisim navajen ponoči okoli krivoritit^[64]. — Huš, huš! Kaj za en veter od Kamenka^[65] doli piše!

Tulpenheim: Sram te bodi! Ti se zaderžiš, koker de bi osemdeset lejt star bil. Kader se vasvat^[66] gré, se ne smej gledat, kaj je za enu vreme, de bi raven beseda v ustih zmerznila. Če je mraz od zunej, je pak od znotrej gorkejši^[67].

Monkof: Prov imaš! Ampak bodi ti jest inu jest bom ti —

Tulpenheim: Meniš? — Obriši se, bratec!

Deseti nastop

Glažek inu ti poprejšni

Glažek: Naj ne zamerijo, gospodje, morebiti sim prezgodej prišal. — Jest sim noter v pšenico zlezil, koker so zašafali. — Komej doli počenem, kar slišim od deleč en šum. — Jest gledam, poslušam — Perderli so naenkrat štirje fantje z velikimi preklami^[68]. — Meni se vse zdi, de nič dobriga ne mislijo —

Tulpenheim: Koráža^[69] vela!

Glažek: Tim ludem ni vupat^[70], naj meni verjamejo.

Monkof: Huš — huš — huš — *Gori inu doli hodi*. Jih kaj zebe, Glažek?

Glažek: En malu — en malu —

Monkof: Le en malu? Tok naj dajo plajš meni; mene zlo zebe.

Glažek: Za božjo volo jih prosim, nikar! — Moja sukna je odzád —

Monkof: *mo vzame plajš po sili inu se noter zavije. Se vidi, de sukna tih zadnih dejlov nima inu de so ti predni dejli le z eno belo žnoro^[71] vkup spahneni^[72]: Kaj, hudiča, je to za ena sukna?*

Vsi: *Se smejajo.*

Glažek: *Po rankim^[73] oném — ke smo ga na kant djali^[74] — Pak sim te zadnje dejle vun vzel inu sim en par hlač z njih naredil —*

Monkof: *Kaj oní, oní, gospod doktor, so en par hlač naredili?*

Glažek: *Zakaj pak ne? Naj premislijo, da je vse drago. — Vinu je vže po petici. — De se le kakšen sold^[75] peršpara^[76], dober je! Zakaj vučenost^[77], vidijo, se per sedajnih časih ne plača.*

Tulpenheim: *Tiho! Nikar tak šum ne delejte! — Mi moremo od te hiše proč iti toku dolgu, de ura pride.*

Glažek: *Jest bom še en malu dušo pervezal, če ne bodo zamerili —*

Tulpenheim: *De le uro ne zamudé!*

Glažek: *Nič naj se ne bojé! Jest imam vže uro v glavi!*

Gredo.

Enajsti nastop

Anže gleda za njimi

Anže: *Kaj neki te lublanske beštje tukej išejo? — Pak ne, de bi hotli z mojo Micko vasvati ? — Šentej, ke bi jest to vedel, koku bi jih hotel skópat^[78]! — Ni zastojn začelu dekile v pergíhah^[79] govoriti. Ta reč meni ne gré v glavo. — De je le kje kaj pridniga, toku more vže zlóde te lublanske fantaline zraven imeti. Gré v hišo.*

---

1. ↑ ugajati, všeč biti
2. ↑ presnet
3. ↑ vendar
4. ↑ storiti

5. ↑ ker
6. ↑ prst
7. ↑ telo
8. ↑ ptičica
9. ↑ pokojni
10. ↑ prevrnilo, spremenilo
11. ↑ navada
12. ↑ pogledati
13. ↑ postajati
14. ↑ kozarec
15. ↑ vrste
16. ↑ plemenit
17. ↑ hoteti
18. ↑ priti
19. ↑ ljubica
20. ↑ ojoj, jojmenee
21. ↑ am gre: brigati, zadevati
22. ↑ onikanje, некоč ljudje nižjega stanu gospode niso vikali, marveč so jo onikali, ogovarjali z oní
23. ↑ obleka
24. ↑ goljufivka
25. ↑ zaročen
26. ↑ izkazati, dokazati
27. ↑ grdež, malopridnež
28. ↑ pisar
29. ↑ gori postaviti: napisati, sestaviti
30. ↑ veselje
31. ↑ izgibiti
32. ↑ rad imeti, ljubiti
33. ↑ primerjati
34. ↑ ponoreti
35. ↑ skupaj
36. ↑ presneto
37. ↑ kramljati, govoriti
38. ↑ stara votla mera za tekočine, nekako poldrugi liter
39. ↑ služkinje, dekle
40. ↑ prosti čas, prosto
41. ↑ noter pasti: v glavo pasti, domišljati si, spomniti se
42. ↑ izklepetati, izblebelati
43. ↑ dober stati: jamčiti, zagotoviti, porok biti

44. ↑ gostilna, krčma
45. ↑ želeti
46. ↑ pravega odvetnika igral, nastopal kot odvetnik
47. ↑ prošnje
48. ↑ dati na grad: zapreti koga na gradu, vreči ga v grajsko ječo
49. ↑ ven priti: priti dan dan, postati javno
50. ↑ način
51. ↑ v sili je treba storiti marsikaj, kar se sicer ne bi storilo
52. ↑ sirimak, revež
53. ↑ dobro stati: dobro se imeti, premožen biti,
54. ↑ ukazati, zapovedati, naročiti
55. ↑ odvetništvo
56. ↑ nevoščljiv, zaviden
57. ↑ znanje
58. ↑ lasulja
59. ↑ zlodej, hudič
60. ↑ nekakšna pručica, pritrjena k plotu, da stopiš nanjo, kadar ga prestopaš
61. ↑ gotovo
62. ↑ ratati, postati
63. ↑ berso napraviti: narediti zmedo
64. ↑ tavati, kolovratiti
65. ↑ Kamnik
66. ↑ iti ponoči na obisk k dekletu
67. ↑ topleje
68. ↑ kol, palica
69. ↑ pogum
70. ↑ zaupati
71. ↑ vrvica, trak
72. ↑ zvezati
73. ↑ umrli
74. ↑ na kant koga dajati: komu lastnino na dražbo dati, ker ni mogel poravnati dolgov
75. ↑ star denar
76. ↑ privarčevati
77. ↑ učenost, znanje
78. ↑ okupati, tu: vreči v vodo, ki teče nekje tam ob hiši
79. ↑ primerah

← [Županova Micka](#)
([1. akt](#)).

2. akt
[Županova Micka](#)
[Anton Tomaž Linhart](#)

Prirejeno za Wikivir po <http://www.jjs.si/lit/linhart.html>

Dovoljenje:

To delo je v **javni lasti**, ker so avtorske pravice potekle.

Po [Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah](#) (59. člen) trajajo avtorske pravice še 70 let po avtorjevi smrti.

Za anonimna in psevdonimna dela (kadar ni mogoče nedvoumno ugotoviti avtorja) trajajo 70 let po zakoniti objavi dela (61. člen).

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

Pervi nastop

Jaka, Micka jokajoča

Jaka: Kaj si vunder mislila, za božjo volo, de si se hotla skrivé omožit? Tvojga očeta toku režálit^[1]? — Ali sim te kedaj silil, Anžéta jemati? — No, Micka, nikar se ne jokaj! Nikar se ne jokaj! Sej jest le govorim, vidiš! — Jest sim ti vže odpustil. — Ti si vunder le moja Micka. — Žol bi meni bilu, ke bi se ti toku zavergla; pak vunder jest bi te ne mogel sovražit. — *Se sam joka*. No, Micka, obriši se, de te Anže ne bo jokat vidil.

Micka: Kdu bi bil rekal, de je en tak goluf!

Jaka: Kaj nisi vedla, de gospoda nas kmete le rada za nos vozi?

Micka: Pak je bil toku perliznen, toku se je znal sukat okoli mene, take lepe reči mi je pravil —

Jaka: Taki so le ti gospodje: sladki koker med, pak tukej nič ne velájo — *na serce pokazajoč*. Vidiš, dekle, kader mi eden pravi: "Jaka, vi ste en mož, vi imate to narlepši žito, per vas se en dober glažek vina pje," inu toku naprej, tok jest mislim: beštja^[2], ti lažeš, inu mo dalej ne vupam^[3], koker ga vidim — Ampak pustimo to reč. — Nič ne marej, Micka; mi mo bomo vže oči zbrisali! — On bo še nate mislil. — Eno tako lepo vdovo imeti inu še druge dekleta zalezovati, to je vunder preveč, to! — Jest bi skorej lušt^[4] imel, vse tri prov dobru skópat. — Kaj neki Anže dela, de toku dolgu ne pride? — Sej boš dobra z njim, kader pride, kajne, Micka?

Micka: Kokupak, prov dobra! — Jest vidim zdej, de on dobro z mano misli inu de me prov iz serca lubi.

Jaka: Dekle, deset lejt bom dalej^[5] živel, če je to res!

Drugi nastop

Anže klobuk na tri dežele^[6] napravljen, sukno na žliščneke^[7], hlače inu to drugu vse po kmétešku, inu ti poprejšni

---

Anže: *se po gosposku, pak prov naródnú perklána:* Ti si lepa koker ena roža, — dolga koker ena smreka, — berhka koker en hrast, — v tvojih tatinskih očeh en fant noter sedi, kateri v mene vunkejš strela — No, koku ti to dopade?

Micka: Lubi Anže, pusti te norčije! — Nikar me še ti ne jézi!

Anže: Koku je to? Sej še ni dolgu tega, de si take norčije štimála.

Jaka: Anže, ne bodi siten! — Kar se je zgodilu, se je zgodilu. — Kaj jo boš zdej več jezil?

Anže: Nič se ne bojte! — *K Micki.* Kajne, Micka, sej nisi huda?

Micka: Če óčeš, de ti bom dobra, tok mi nikar naprej ne meči!

Anže: Sej jest nisim toku hudu mislel. — Micka, koku ti ta sukna dopade?

Micka: Preč mi jo verzi, kmétiška je gorši^[8]; ne morem te vidit takiga!

Anže: Kaj res, Micka? Ne verjamem, ni mogoče.

Jaka: Anže, če ne boš tihu, ti bom jezik odrezal.

Anže: Klobuk imam tudi nov; sim dal zan sedemnajst réparjov^[9]. Koku ti dopade, Micka?

Micka: Tudi klobuka na tri dežele nečem — Obderži ti tvojo klóferžo^[10], koker je sama na sebi!

Anže: Sej óčeš gospoda imeti, kajne?

Jaka: Anže, boš enkrat molčal?

Anže: No, tok pak ne bom nič več rekal! — *Na strani.* Ta šentana gospoda mi ne gré iz glave.

Jaka: Jest ti svétijem, ja, de boš molčal, sicer ti, per moji duši, dekleta ne dam — Sej je še več drugih zalih fantov v sosedski — Nič se ti ni treba toku napihuváti! — Pameten bodi, Anže! Zaderži se koker en mož! Sej vejš, kaj imaš striti! Jest sim ti vže povedal inu gospa ti je tudi povedala. Ne bodi grób z njimi, kader pridejo!

Anže: Le mene pustite, oča!

Jaka: Sej mo bo dosti žol, kader bo vidil, de mo dekleta pred nosam proč vzameš.

Anže: Ha-ha! Ta bo debelu gledal —

Jaka: Pak glej, de se ne zagovoriš, sicer nam boš vse spačil. — Zdej mi pomagajte, to mizo vun znesti!

Nesejo eno veliko mizo vun.

Jaka k Micki: Ti pak prinesi ene dva bokala tiga dobriga!

Anže: Očem s tabo iti, če se sama bojiš?

Micka: Nič se ne bojim. — Le tukej ostani, Anže! Jest bom kmalu spet prišla —

Anže: *en malu bol tiho, de Jaka ne sliši:* De te kakšni gosposki duh ne sreča!

Jaka: *stole okoli mize postavla:* Tukej bo šribar sedel, — tukej jest, — tukej Anže, — tukej Micka — Ni prov, Micka more med mano inu med Anžétam sedeti — Tukej ena priča inu tukej ta druga — Toku — *Dene papir, peresa etc. na mizo.* Pojdi, Anže, poglej skuzi okno, al so vže na prélazu, inu pridi mi povedat!

Anže: Vže prov! *Gré.*

Micka pernese vino.

Jaka: Sem ga postavi, Micka! — Bokal more zraven mene biti. — Dekle, koražna bodi! — Al bodo debele oči delali ti gospodje, kader nas bodo tukej zagledali, ha-ha!

Treki nastop

Šternfeldovka, Micka, Jaka

Šternfeldovka: Je vže vse napravlenu? — Zdej vže znajo priti.

Jaka: Koker zašafajo, gospa žlahtna. — Ta v ne- besih jim bo njih dobroto povernil, de so od moje hčeri to nevarnost odvernili.

Šternfeldovka: Brez vse hvale, oča; jest sim več zame koker za vas sturila. — Jest bom od eniga malopridniga človeka odrešena, kateri bi bil mene na vse moje dni nesrečno sturil — *K Micki*. Dekle, še ti ena skušnava^[11] naprej stoji. — Al si mo vupaš pred oči stopit? Al te tvoje serce ne bode zapelalu?

Micka: Oblubem, de ne! On je mene toku réžalil, de mo jest nikdar več dobra ne bom.

Šternfeldovka: Vunder se jest bojim, de bi nam ti kaj ne spačila^[12].

Micka: Gvišnu de ne, gospa žlahtna!

Jaka: Jest za mojo hčer dober stojim.

Šternfeldovka: Jest se bom v tim časi skrila. — Kader bo treba, bom vže na dan prišla.

Jaka: Mi mo bomo podkríli, per moji duši, de mo bo lubezen prešla.

Četerti nastop

Anže, ti poprejšni

Anže: Ha-hi-hi-hi!

Jaka: Kaj se smejaš?

Anže: Ha-ha-ha!

Micka: Tok gôvori saj, Anže?

Anže: To so prave šeme — ha —

Jaka: Si jih vidil?

Anže: Vidil inu slišal — ha — Eden, *k Micki:* meni se zdi, de je raven tvoj žénen, doli per prélazi v rinke^[13] hodi, koker de bi seršene v sebi imel, inu zdihuje, kličeoč: "Micka, Micka! Al si ti, Micka?" — Ta drugi šentuje, preklina Micko, mraz, lubezen ter v pest piha: "Huš — huš!" inu sem ter kje skače, koker de bi ga komarji pikali.

Jaka: Ha-ha! — Inu šribar?

Anže: Sedi na enim kameni, koker de bi pervezan bil, poliček^[14] vina zraven sebe, inu en glažek za tim drugim doli serka.

Jaka: Micka, zdaj le pojdi ponje!

Micka: Tok grém.

Jaka: Pametna se zaderži, de ne bodo čutili. —

Micka: Nič se ne bojite! To je moja skerb! — *Gré.*

Peti nastop

Anže, Jaka

Jaka: Usedva se madvá!

Anže: To bo za konc vzeti od smeha — ha-ha —

Jaka: Le meni pusti govorit! Me zastopiš, Anže?

Anže: Vže prov, oča!

Jaka: Inu nič se noter ne vtikuj!

Anže: Ne besedce ne bom govoril —

Jaka: Pij ga en glažek, de boš korážo dobil!

Anže: Kaj menite, da je nimam?

Jaka: Vže vejm, pak vunder; vidiš, ne zna vsaki z gospodo inu s timi šribarji v caker^[15] hodit. — Kader bo dober s tabo, al kader mo boš kaj pernesil, postavim, enu tele al kaj takiga, bo toku perluden inu ponižen; tjistokrat bo tudi tebi jezik tekel, koker de bi ga bil namazal. Kader boš pak kakšno prepírengo^[16] al zdražbo^[17] imel, bo vse drugači; — on te bo sukal, on te bo zvijal, de ti bo beseda v ustih oterpnéla-

Anže: To je pač res. — Ni davnu tega, ke me je šribar v grašini zavolo prímšine^[18] v strahu imel. — Jest sim mo povedal, kar sim vedil, potler^[19] sim pak molčal inu sim mo figo v aržati^[20] molil —

Jaka: Tiho! Zdej pridejo.

Šesti nastop

Tulpenheim, Monkof, Glažek, Micka inu ti poprejšni

Micka: Naj pridejo, no!

Tulpenheim: Pak je eden noter —

Monkof: Dva kméteška —

Micka: Naj le pridejo — sej moj oča toku vse vedó!

Jaka: Le noter, gospodje, le noter! — Naj sturé, koker de bi doma bili. — Me veseli, de take gospode per meni vidim.

Tulpenheim k Micki: Kaj res vse vedó?

Micka: Vse natanku —

Tulpenheim s straham: Ne zamerite, oča —

Monkof: Dober večer —

Glažek k Tulpenheimu: Al vej?

Tulpenheim: Meni se zdi —

Glažek: Oča župan, Bog vas sprimi!

Jaka: Naj se doli usedejo, gospod žlahtni, — inu oní tudi? Mi je prvo težko, de per meni vse raztresenu najdejo. — Pak sej ne bodo zamerili —

Anže: Na kmetih ni drugači —

Jaka: To je vse prevelika čast zame. — Jest ne vejm, koku sim jo zaslužil.

Tulpenheim: *k Monkofu* Jest ne vejm, per čim smo. —

Monkof: *k Tulpenheimu* Korážen bodi! Ta stari bo vesel, de dekleta odpravi.

Tulpenheim: Jest sim vže davnu vošil, očeta te lepe dekelce poznati.

Jaka: Naj gredó!

Tulpenheim: Vi ste en mož, de vam ga ni para v krajnski deželi.

Jaka: Kaj mi oní povedó —

Monkof: Ke bi jo eden vkrižem sveta iskal, tok take punčke ne najde, koker je vaša Micka.

Jaka: Pak ne, de bi se oni norca delali!

Glažek: Ta je rožca! Ta je svet! Ta je krajlica ženskiga spola!

Jaka: Dekle, zdej šele vejm, kaj nad tabo imam! — Pa naj ne zamerijo, žlahtni gospodje; jest menim, de bi zdej oblubo naprej vzeli. — Gospod šribar, oni se tukej gori usedejo, Micka, ti pak k meni. —

Tulpenheim: Jest pak k Micki!

Anže: *ga odrine:* Tukej bom jest sedel!

Jaka: Tukej Anže. *k Tulpenheimu* Oní pak kje čez, gospod žlahtni — *k Monkofu:* inu oní tukej zraven.

Vsi: *sedé.*

Jaka: *vino nalije, h Glažku:* Midva ga bova narpred en glažek šterknila, kajne? — Jest jim dober stojim, de je pravičen, zakaj ke sim ga sam iz Vipave perpelal —

Glažek: Lubiček, rad verjamem! *Sprazne.* Še en glažek, če smem prosit, de se roka ne bo tresla!

Jaka: Me veseli, de jim duši — No, gospodje, na zdravle neveste!

Tulpenheim: Iz srca rad —

Monkof: Z veseljam —

Jaka: Vsi naenkrat, inu obena kápelca ne smej noter ostati!

Glažek: Jest sim tudi zraven —

Jaka: in **vsi:** *naenkrat:* Na zravlle Micke! *Pijejo.*

Glažek: Še eno zdravico —

Jaka: Žénenovo, kajne! *Nalije.* — Jest bom ta pervi, potler pak ti drugi za mano — Juhe! Na zravlle Anžéta!

Tulpenheim: Anžéta? *Se groznu čudijo.*

Monkof: Anžéta? *Se groznu čudijo.*

Glažek: Anžéta? *Se groznu čudijo.*

Jaka: Tok naj pijejo, no! — Kaj jim ne duši?

Anže: Kaj jih morebiti glava boli?

Tulpenheim: Bom vže — bom vže — *Na strani.* Meni ni dobru per tej reči.

Monkof: Jest sim dones per kosilu preveč jedel. — *Na strani.* De bi jest zunej bil!

Glažek: Bi blo škoda, ke bi se preveč zgreló - Tedej na zravlle Anžéta! *Pije.*

Jaka: Gospod šribar, naj oní zdej ženitno pismo gori postavijo!

Anže: Inu le hitru! — Ti gospodje bi vže radi damú šli. Vidiš, Micka, kok žalostnu gledajo! Pojdi jih malu potroštat^[21]!

Micka: Kaj jim kaj fali^[22]? — Naj bodo dobre vole — dones, ke je moja obluba!

Tulpenheim: *jezo nazaj derži:* O, sej sim dobre vole — prov dobre vole — Zase. De bi te zlóde!

Monkof: Kok je vže tema zunej! — Meni se zdi, de bi se lohka obluba jutri naprej vzela. - Nam bi se znala kakšna nesreča pergoditi^[23]. — Noč ima svojo moč.

Tulpenheim: Prov imaš, bratec! Sej pak jutri zupet pridemo.

Anže: Nič naj se ne bojé; se jim bo vže damú svetilu —

Glažek k županu: Očka, bolši bi blo, ke bi se obluba podnevi naprej vzela; zakaj, lubiček, ponoči se nič kaj ne more pisat — Per luči se enimu vse meša pred očmi. *K Monkofu inu Tulpenheimu.* Pijmo ga še vsaki en glažek inu potler se pak skusimo počasi- eden za drugim vun izsukat^[24].

Jaka: Žlahtni gospodje, jest sim le en kmet, ampak za norca se ne pustim deržati, de bi vi še taki gospodje bili. — Obluba mora še dones dokončana biti!

Anže: Za norca vam ne bomo! Oblubem, de ne! Gospod šribar, oní naj pišejo, al bodo kópani!

Glažek: Kaj, jest kópan, jest? *Zase.* Tiho bodi, Glažek! S kméteškimi fanti ni varnu norce briti —

Jaka: Anže, pameten bodi! Ti ne smeš te gospode režálit, zakaj so tvoje priče.

Tulpenheim: Priče?

Monkof: Priče?

Glažek: Priče?

Jaka: Meni se zdi, ja — sicer ne vejm jest, zakaj so mene objiskali. — Tedej oni, gospod šribar, al niso zato prišli, de bodo ženitnu pismu za mojo hčer gori postavili?

Glažek: Tjista je vže res —

Jaka: Zakaj tedej óčejo odlašati?

Glažek: Ne zamerite, očka; meni se zdi, de smo se malu zírali^[25], kar ime žénenov am tiče.

Anže: Kaj, v mojim imeni ste se zírali? V mojim imeni?

Glažek: Tok si ti tedej žénen inu ta prihodni zakonski mož Micken? — Hm-hm - ut censeo stulti habemur^[26].

Tulpenheim: *na strani:* Moja reč je per kraji!

Monkof: Jest ne vejm, kaj bi dal, de bi tukej ne bil!

Tulpenheim: Mene ne terpi več tukej!

Glažek: Zdej šele zastopim! — Hm-hm-hm — *Tukej bo bolši z županam potegnit.* — Vaše ime, oča župan?

Jaka: Jaka Zanétovec.

Glažek piše: Inu žénenov ime?

Anže: Anže Hudoba.

Glažek: To je enu groznu ime! — *K Jaku.* Kaj mislite vaši hčeri dati?

Jaka: Ni taka reč! — Vidite, to je sromačija^[27] na kmetih. — Zdej jej dam devejtsto ranš^[28] gotovih inu zraven eniga vola, dve kravice inu štiri svinje. Po moji smerti je pak vse njé, célu moje premoženje —

Glažek: Inu kaj jej Anže Hudoba nazaj perpiše?

Anže: Drugih devejtsto. — Kar bova vkup perdelala, bo pak obema slišalu — kajne, Micka?

Micka: To se vej, de —

Glažek: Anže Hudoba inu Micka Zanétovka se bosta narpervič tukej podpisata.

Anže: Jest ne znam pisat — Micka, ti tudi ne.

Glažek: Tok bom jest obeh imena zapisal, vidva bota križe zraven naredila.

Anže inu Micka križ naredita, Glažek jim roko pele.

Glažek: Zdej pak vi, oča —

Jaka: Vže prov — *H Glažku.* Meni ni treba roko pelat, jest sim vže bol navajen — *Naredi križ.* Zdej pak priče — *K Tulpenheimu.* Narpervič oní, gospod žlahtni! —

Tulpenheim: Jest? — Zdej zdej — De te vunder! Meni je roka zaspala — *Prime za pero z jezo inu mo nič kaj od rok na gre.*

Monkof: Inu meni je kerč noter prišal —

Sedmi nastop

Šternfeldovka prov vesela inu ti poprejšni

Šternfeldovka: Toku je prov, moji gospodje! Oní k oblubam inu v svate hodijo, mene pak doma pusté od dolgiga časa konc vzeti —

Tulpenheim: *se sramuje* Gnádliva^[29] gospa! Se je toku permerilu^[30] — jest sim mislil - -- jest ne vejm —

Monkof: Zdej bo pravi zlóde!

Šternfeldovka: Oní se čudijo, Tulpenheim! Niso mislili, de bom za njimi prišla? — Pak sej vedó, de brez njih ne morem živeti.

Tulpenheim ves zmešan: Gnádliva gospa — njih dobrotá —

Monkof: Zdej inu nikoli več se ne bom v take zmešnavé podal.

Šternfeldovka: Naj bodo veseli, gospod Schönheim! Vid'ijo, kok je ta punčeka vesela. — *Pokaže na Anžéta.* Njej žénen, kajne?

Anže: Ja, gospa žlahtna.

Šternfeldovka: No, ste vže dokončali?

Jaka: Še ne, ta dva gospoda nočeta podpisat —

Anže: Enimu je roka zaspala inu timu drugimu je kerč noter prišal.

Šternfeldovka: Kaj se bodo branili? Naj se podpišejo, saj zavolo mene! — Jih prosim —

Tulpenheim: Konc me bode od jeze inu od sramote — *Podpiše.*

Šternfeldovka: Inu oní, Monkof?

Monkof: Vže pišem — *Podpiše.* Od togote ne vejm, kaj delam —

Anže: Sej se je roka vunder še zadosti vdala —

Šternfeldovka: Zdej pak, moji gospodje, bodo za Mickeno dota kaj vkup zložili, kajne?

Tulpenheim: Res je. — Koker zašafajo, gnádliva gospa — Tukej imajo — *Mošno kje položi.*

Šternfeldovka: To je za nevesto. — Vidiš, Micka, tole tebi ta gospod k doti perložé. — Kaj pak oní, Monkof?

Monkof: Še tega mi je mankalu! — *Tiho.* To je hudič od ene žene! — Tukej! — *Verže mošno kje.*

Anže: Lepu zahvalim.

Šternfeldovka: *k Micki.* Jest ti morem tudi kaj dati — Potegne en perstan iz persta doli inu gn njej dá. To je en zlati perstan. Vidiš, kok se sveti? *K Tulpenheimu.* Naj ga pogledajo, če je ta pravi!

Tulpenheim: Moj perstan! — *Se na čelu udari.*

Micka: Jest ga bom vse moje dni v časti deržala.

Šternfeldovka: Anže, še tebi eniga. — No, moj lepi Schönheim! *K Tulpenheimu.* Vidijo, ta je raven taisti perstan, kateriga sim jest njim dala, kateri je njim moja lubezen zažihral^[31], na katerim je njim toku malu ležeče. *Dá perstan Anžetu.*

Tulpenheim: Oh!

Šternfeldovka: Zdej se tudi še spodobi, de na zravle žénena inu neveste pijemo.

Glažek: Na zravle žénena inu neveste! *Pije.*

Tulpenheim: Na zravle! *Pije inu glaž z jezo kje postavi.*

Monkof: *na strani* De bi krepal!

Jaka: *nalije* Gospa žlahtna, naj ne zamerijo, Bog jim daj dobro srečo! Anže, Micka, pijte vi tudi!

Anže, Micka inu Glažek: Na zravle njih, gospa žlahtna!

Šternfeldovka: Lepu zahvalim. Lubi moji ljudje, Bog vas obári! Zdej gremo damú, vidite, je vže poznu. — Gospod Glažek, jutri se bomo vidili. Me zastopijo?

Glažek: *zase:* Jemenes^[32], pozna me! — Kaj bo?

Šternfeldovka: Nikar naj se ne bojé! Mi bodo le tudi ženitnu pismu gori postavili — z gospod Schönheimam. — *Pokaže, koker de bi se norca delala, na Tulpenheima.*

Tulpenheim: Gnádliva gospa! *Hoče na kolena pasti.*

Šternfeldovka: Saj ne bodo komedijo jegráli — Naj se poberó! — Midva sva nárazen!

Tulpenheim: Ampak — moj stric —

Šternfeldovka: Ima vse zvedit. — Lohko noč, oča župan! Micka, lohko noč! Dobru se imejte! Kader bo poroka, mi bote pustili vedit, kajnei? *Gredo.*

Anže, Jaka, Micka: *jo spremijo* Če se smemo podstopit^[33] — Naj srečnu damú pridejo! — Bog jim lonaj! Bog jih obvari!

Jaka: *k Tulpenheimu inu Monkofu* Oní naj pak na županovo Micko nikoli ne pozabijo!

Anže: Inu na Anžéta!

Vsi: Lohko noč! Lohko noč!

Glažek: *Teče k mizi inu eno flašo pod plajs^[34] skrije.* Bi blo škoda, ke bi ena kápelca noter ostala — *Proč steče.*

KONC

-
1. ↑ razžaliti
  2. ↑ žival, zverina, hudoba
  3. ↑ dalej ne upam: ne zaupam več
  4. ↑ veselje

5. ↑ dlje
6. ↑ klobuk na tri dežele: pokrivalo s tremi roglji; z njim se je noč pokrivala gospoda
7. ↑ suknja na žličnike: suknja na škrice, na otepke, frak
8. ↑ lepši
9. ↑ novec za 4 krajcarje
10. ↑ pomečkan klobuk, klafeta
11. ↑ želja storiti nekaj nedovoljenega
12. ↑ pokvariti, ponesrečiti
13. ↑ krog
14. ↑ vrču podobna posoda
15. ↑ v cakar hoditi: družiti se s kom
16. ↑ prepir, spor, zdraha
17. ↑ zdraha
18. ↑ dajatev, ki jo je moral plačati podložnik svoji gosposki, ko je po predniku prevzel posestvo
19. ↑ potem
20. ↑ žep
21. ↑ potolažiti
22. ↑ manjkati
23. ↑ pripetiti
24. ↑ izmuzniti
25. ↑ zmotiti se
26. ↑ mislim, da nas imajo za norca
27. ↑ siromaštvo
28. ↑ renski goldinar
29. ↑ milosten
30. ↑ pripetiti
31. ↑ zagotoviti
32. ↑ jojmene
33. ↑ upati si, drzniti si
34. ↑ plašč

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Smihael
- Kresnica123
- Wailer
- 213.143.75.13
- MZaplotnik
- 194.249.116.210
- 84.52.149.48
- 213.143.85.131
- 194.249.227.230
- 194.249.161.242
- 194.249.161.243
- 194.249.227.231
- 194.249.121.72
- 213.143.83.116
- 194.249.161.230
- 194.249.161.233
- 89.142.70.141
- 194.249.161.231
- 213.157.250.214
- Dbc334
- Janezdrilc
- 109.182.170.103

- Hladnikm
- 95.176.186.253
- 141.255.240.103
- 86.61.101.200
- Urška Voglar
- Romanm
- 89.212.4.64
- 89.212.93.12

-
1. [↑ http://wikisource.org](http://wikisource.org)
  2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
  3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
  4. [↑ http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)